

2016. május
VI. ÉVFOLYAM 5. SZÁM

Mozsgó

MEGJELENIK HAVONTA INGYENESEN

MOZSGÓ KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK INFORMÁCIÓS LAPJA

MÁJUS

Május a legszebb hónapunk.
Erdőn, mezőn és pataknál,
Most már csak szépet láthatunk,
Szébbet az itt írt szavaknál.

Madárhangtól hangos erdő.
Virágzó fák is zene.
Jót tesz a májusi eső,
Vizeknél békák éneke.

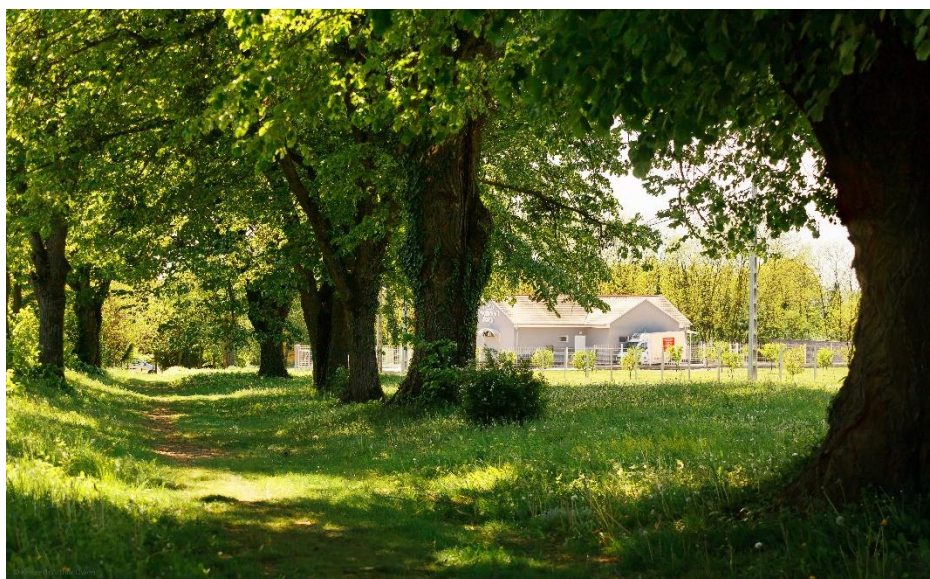
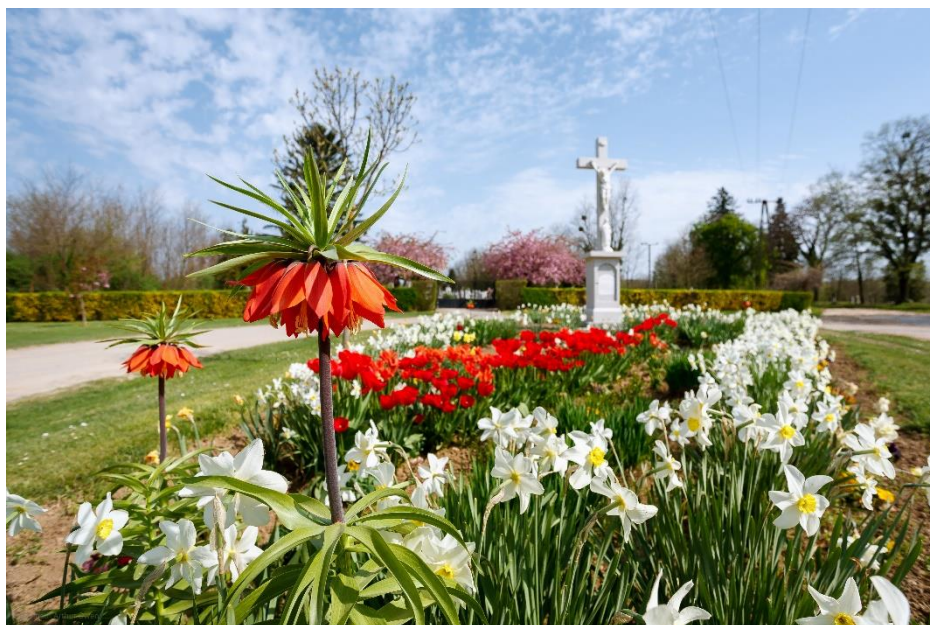
Szép zöld a májusfa ága.
Megjelentek már a gombák,
Jó ízű lesz a vargánya.
Tarkába öltöztek a fák.

Gyöngyvirág is illatozik,
Virágos az orgonafa.
Az eper is pirosodik,
Visszatért a fecske, gólya.

Ne ártson a fagyosszentek,
Hadd nyíljon ki minden rózsza,
Nekem, nektek és tinéktek,
Jöjjön el a nyár osonva.

Jó ízű lesz a cseresznye,
Már a kisdíó is megnő,
Növekszik a szőlőrügye,
Szép és még szebb lesz minden nő.

Pap József
Mozsgó, 2012

Fotók: Ken Owen

KERESZT FELSZENTELÉSE, MEGÁLDÁSA

A temető az a hely, ahova emlékezni járunk, a hely ahol szereteteinket kísérjük örök nyugalomra, és ahol az elmúló életre gondolunk. Mozsgó kimutatta tiszteletét a korábban rendbe szedett régi temető kapcsán, és most ismét egy új kereszt felállításával.

A legendák szerint a keresztet Konstantin anyja, Szent Ilona találta meg mintegy há-

romszáz évvel Krisztus halála után Jeruzsálemben. Ennek emlékét ünneplik május 3-án a kereszt felmagasztalásának ünnepén. Ezt a jeles napot választotta a falu képviselő-testülete is a temetőnél elkészített új kereszt avatására, szentelésére. Az esemény a templomban kezdődött, ahol a szentmisének lehettünk részesei. Onnan felmentünk a temetőhöz. A szeszélyes időjárás jócskán próbára tett minket, hiszen a séta nagy részét szakadó esőben tettük meg, de ez nem tántorított el senkit, mire a szentelésre került a sor, már szikrázó napsütésben lehettünk részesei az áldásnak.

Legyen ez a kereszt a múlt tiszteletben tartásának és az összefogásnak a jelképe. Emlékeztessen az átutazót és a helyben lakót egyaránt arra, hogy honnan jöttünk, kik vagyunk, és merre kell tartanunk. – mondta el beszédében Kovács Zsolt polgármester.

Benchea Celestin plébános felszentelte a keresztet, köszönetét fejezte ki Mozsgó község képviselő-testülete és a hívek hozzájárulásához.

Tormási Viktória

KÖZÉRDEKŰ INFORMÁCIÓK

TÁJÉKOZTATÓ

Értesítjük a T. Lakosságot, hogy 2016. 06. 01-én, szerdán, ingyenes lomtalanítás lesz Mozsgó községben.

Kérjük, tartsák be a szállításra vonatkozó iránymutatást.

(Az elektronikus hulladék május 27-ig az iskola területén elhelyezhető.)

A regisztrált ingatlanok előtt a DDH Nonprofit Kft. járműve az utcában történő egyszeri végighajtással összegyűjti az ingatlan elé kihelyezett hulladékot maximum 1 m³ mennyiségben. Kérjük, hogy a lomokat kizárólag a fent megjelölt napon reggel 6 óráig helyezték ki az ingatlanok elé, a hulladéktároló edény szokásos helye mellé, a forgalmat nem akadályozva.

A lomtalanítás során, az ingatlanokon keletkező olyan nagyméretű, szilárd hulladékok kerülnek elszállításra, amelyek a rendszeres elszállítások alkalmával nem férnek el a rendszeresített gyűjtőedényben. Ezek pl. kidobásra szánt háztartási berendezések, feleslegessé vált bútorok, konyhai, fürdőszobai szerelvények, nagy dobozok, szőnyegek, karnisok, függönyök, stb.

Kérjük, hogy a lomtalanítási napon ne helyezzenek ki: elektronikai berendezéseket, vegyszereket, festékeket, savakat-lúgokat valamint ezek kiürült göngyölegét, építési törmeléket, zöldhulladékot, gumiabroncsot illetve egyéb veszélyes anyagokat tartalmazó hulladékokat (pl. gyógyszer, akkumulátor, gumiköpeny, üres olajos kanna, stb).

Együttműködésüket köszönjük.

Dél-Dunántúli Hulladékkezelő Nonprofit Kft.

Tisztelettel és szeretettel
köszöntjük azon 70 év feletti
Mozsgói Lakosokat, akik
május hónapban
ünneplik születésnapjukat!

Hegyháti József Mátyás k. u.
Ihász Józsefné Árpád u.
Desimone Peter Alsóhegy
Modenszider István Batthyány u.
Tamasics János Mátyás k. u.
Várdai Jánosné Pozsonyi u.
Viseta Józsefné Alsóhegy

NYUGDÍJAS TALÁLKOZÓ

Április 23-án, tizenegyedik alkalommal rendezték meg Mozsgón az „Őszikék” Nyugdíjas klub tagjai a nyugdíjas találkozót. Az összejövetelen részt vettek Szigetvár, Somogyviszló, Somogyapáti, Somogyhárságy, Molvány, Dencsháza és Szentegát csoportjai. A rendezvényt megtisztelte Matis Géza elnök úr a Nyugdíjasok Baranya megyei képviselőjében, Becze Gáspár elnökségi tag, Mozsgó község polgármestere, valamint a képviselő-testület valamennyi tagja és a Mozsgóért Egyesület képviselői.

Első alkalommal vettem részt a rendezvényen, de olyan szeretettel fogadtak, mintha családtag lettem volna. Az ajtóban üdvözlő itallal köszöntöttek mindenkit, ezzel alapozva meg a hangulatot. Az asztalokon kalács és frissen sült pogácsa fogadta a vendégeket. Gajákné Peszmege Mária köszöntötte a meghívott vendégeket és a jelenlévő nyugdíjasokat, majd Kovács Zsolt polgármester mondott néhány szép gondolatot. A műsort Kolovics Virág nyitotta meg egy kedves dallal, ezt követően az „Őszikék” Nyugdíjas Klub asszonyai énekeltek. Fellépett még a Szentegáti Asszonykórus, az Eke házaspár, valamint láthattunk egy humoros jelenetet a dencsházaiak előadásában. A vacsora után az önfedelt szórakozásé volt a főszerep. Öröm volt nézni a sok mosolygós, jókedvű, korukat meghazudtoló módon táncoló párt.

A házigazdák vendégszeretete bebizonyította, hogy érdemes Mozsgóra jönni, hiszen sokan és szívesen látogattak el hozzánk (110 vendég volt + a vendéglátók). Minden túlzás nélkül kijelenthetem, hogy ez egy nagyon összetartó közösség, minden klubtag azon volt, hogy a meghívottak jól érezzék magukat. Remélem, ezt a szép hagyományt folytatni tudják, példát mutatva másoknak is, hogy az élet idősen is szép és tartalmas lehet.

Bege Amália

BIZTOS KEZDET GYEREKHÁZ

Baba-mama torna

Májusi programok:

május 4. : Rendhagyó rendelés Dr. Madaras Krisztinával

május 5. : Anyák napi Baba- Mama fotózás

május 12. : Május hónapban született gyerekek születésnapját ünnepeljük meg.

május 19. és 26.: Baba-Mama torna

Baka Dorisz, gyerekház-vezető

Minden héten angolra hangolódunk, ahol a kicsik játékosan megismerkedhetnek a nyelvvel: számokkal, színekkel, ruházattal. Anyák napja alkalmából kézműveskedtünk, kéz és talp lenyomatokat készítettünk. Ha az idő kedvezett, sokat tartózkodtunk a szabadban.

Stadler Kitti, CSANA vezető

2016. 04. 19-én Szentlászlón Anyanyelvi versenyen vett részt négy alsós tanuló. Helyesírásban Hirt Zsófia 3.o. és Orgyán Achilles 4.o. tanuló, helyesejtésben Kelemen Rebeka 3.o. és Hegedűs Petra 4.o. tanuló vett részt. Mindannyian emléklappal tértek haza.

Felkészítő tanárok: Matusné Bakos Éva (3. o.)
Jancsarevic Erika (4. o.)

2016. 04. 19-én Szigetváron Csecsemőgondozási versenyen vettek részt Gelencsér Mercédesz, Radák Éva és Nemesics Hajnalka, akik 2. helyezést értek el.

Felkészítő: Horváthné Berta Ildikó védőnő

2016. 04. 20-án Labdarúgó Diákolimpián vett részt Radák Éva a Tinódi Leánycsapattal, ahol 1. helyezést ért el.

Felkészítő tanár: Kovács Dezső

2016. 04. 22-én Hobolban megrendezésre került a Térségi természetvédelmi verseny, Szabó Attila 6.o, Tóth Levente 7.o., Doszpod Dávid 8.o. és Kelemen Krisztián 8.o. tanulóink vettek részt. Emléklappal tértek haza.

Felkészítő tanár: Matus Attila

2016. 04. 22-én Labdarúgó Diákolimpia körzeti döntőn részt vett Hegedűs Péter, ahol 1. helyezést ért el, így továbbjutott a megyei döntőbe. A döntő 2016.04.29.-én került megrendezésre Pécsett, itt 3. helyezést ért el.

Felkészítő tanár: Kovács Dezső

2016. 04. 08-án Birkózó Diákolimpiai Bajnok lett Radák Bertalan 6. osztályos tanuló (vele a következő lapszámban készítünk riportot).

2016. 04. 21-én Kétújfaluban megrendezésre került az anyanyelvi verseny, ahol négy tanulóink vett részt. Kelemen Cintia 5.o., Steiger Alexandra 6.o., Tóth Levente 7.o. és Gelencsér

Mercédesz 8.o.-os diákok, Mercédesz 2.helyezést ért el.

Felkészítő tanár: Orbánné Matus Erzsébet

2016. 04. 28-án Kétújfaluban Matematikai versenyen vett részt Grósz Hanna 1. o., Garai Keve 2. o. és Horváth Krisztián 4.o.-os tanuló, Krisztián 2. helyezést ért el.

Felkészítő tanárok: Farkasné Józsa Mária (1.o.), Horváth Bettina (2.o.), Jancsarevic Erika (4.o.)

2016. 04. 29-én Szigetváron, Bozsik programon a következő tanulóink vettek részt: Tormási Márk (7. o.), Zilai Zsolt (7. o.), Orsós Jenő (6. o.), Doszpod Dávid (8. o.), László Dávid (8. o.), Bori Richárd (8. o.) és Farkas László (8. o.). 2. helyezést értek el.

Felkészítő tanár: Kovács Dezső

2016. 04. 29-én iskolánk férfi pedagógusai és a fiú diákok meglepték a női pedagógusokat és a lány diákokat azzal, hogy májusfát állítottak. A fát az ajándékozottak díszítették fel, a fiúkra maradt a fizikai megpróbáltatás.

Hajdú Szilvia, tagintézmény-vezető

„Zenélő földgömb”

Pécsett, ifjúsági hangversenyünk záróakkordjaként, egy igazán kiváló hangversenyen lehettünk jelen 2016. április 29-én. A gyerekek számára interaktív formában szervezett, kontinenseket átkaroló zenei válogatás az utolsó pillanatig lekötötte a hallgatóságot.

Nagyon nagy élményt nyújtott a tanév mindhárom előadása, és a kiemelkedő akusztikával rendelkező Kodály Központ. Köszönetet szeretnénk mondani Mozsgó Község Önkormányzatának, hogy lehetővé tette számunkra az utazást. Gazdagabbak lettünk általa. Köszönjük. Hegedűsné Sojókó Tünde, tanár

JÓTÉKONYSÁGI BÁL

Harmadik alkalommal rendezte meg az iskola és a Szülői Munkaközösség a Jótékonysági bált.

Mottója:

„Ahogy visszanézel az életedre, mindig azok a pillanatok magasodnak ki, amikor másokért tettél valamit,” /Henry Drummond/

Tarlac Istvánné, Szilvia a megnyitó beszédében az adományozás fontosságát, a hagyományteremtés gondolatát emelte ki. Megtudtuk, hogy az első bál során befolyt összegből a mozsgói iskolások a tengeren nyaralhattak. A második bál bevételéből az iskola falainak festése valósulhatott meg, szintén a gyerekek érdekeit szem előtt tartva. Nincs ez másként idén sem: az idei pénzüsszeg az iskola padozatának cseréjét szolgálja majd.

A férjemmel mi is részt vettünk a szombat esti programon. A szervezők részéről Hegyháti Szilvia főszervező, a Szülői Munkaközösség elnöke, Tarlacné Szilvi, Tormásiné Tünde és Kántor Éva, a Mozsgóért Egyesület tagjai, szívélyes fogadtatása után léptünk be a kultúrház ízlésesen berendezett és feldíszített „báltermébe”. Az asztalok díszai sok szorgos és kreatív kéz munkáját dicsérték. Jó érzés volt látni a csinosan felöltözött embereket, jól esett a sok mosolygós köszöntés.

Az általános iskola diákjai táncukkal kedveskedtek a vendégeknek, amit Papp Orsolya tanított be. Meszes János zenéjét hallgatva az elmúlt évtizedek idéződtek fel, amit mai slágerek színesítettek. A svédasztalos vacsora nagyon gusztusosan volt tálalva, a választék igazán bőséges volt. A finom ét-

kek után a Dübörgő Wattacukrock zenéjére táncolhattunk. Örömmel tapsoltunk Meszes Zsoltnak, aki egy új arcát mutatta meg számunkra, ahogy művésszé lényegült át a színpadon. Az együttes műsora után ismét Meszes János zenéjére roptuk. Éjfélkor a tombolasorsoláson sok értékes, szép, adományként felajánlott ajándék talált gazdára, majd folytatódott a mulatság.

Nagyon köszönjük a szervezőknek és a bálon munkálkodóknak az igényes, ízléses estét. A remek szervezés és lebonyolítás megint csak öregbítheti a Mozsgói Lengyeltóti János Általános Iskola és a Szülői Munkaközösség hírnevét.

Bízom benne, hogy jövőre újra részesei lehetünk!

Bóni Tünde

Köszönet

A bál teljes bevétele 220.880 Ft volt, melyet az iskola szépítésére fordítunk. A szervezők köszönik a bál résztvevőinek és azoknak, akik támogatói jegy megvásárlásával járultak hozzá a bál sikeréhez. Szeretnénk köszönetet mondani azoknak is, akikről soha nem beszélünk, de mindig mellettünk állnak és segítik munkánkat. Fő támogatók: Mozsgó Község Önkormányzata, Mozsgóért Egyesület, Kicső Kft., Szigetvári Térség Fejlődéséért Egyesület, Almáskelesztúr-, Csertő-, Szulimán Önkormányzata. Köszönjük a családoknak, magánszemélyeknek a tombola felajánlásokat.

Hegyháti Szilvia

Bál a jótékonyság jegyében Köszönetnyilvánítás

„Az élet nem csak arról szól,
hogy magunkért cselekszünk.
Úgy is élhetünk, hogy mások
boldogsága minket is boldoggá tegyen.”

Boldogok voltunk azon az estén. Örültünk és jól éreztük magunkat. Egy olyan estén voltunk együtt, ahol a jótékonyság a legjobb helyre került. Településünk iskolájához és az ott tanuló gyerekekhez.

Önzetlen segítségükért ezúton is szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak, akik nekünk ezt megvalósították. A Szülői Munkaközösség, a Mozsgóért Egyesület, a Mozsgói Önkormányzat, a Kicső Kft..

A bál támogatói pedig fogadják őszinte köszönetünket és hálánkat a felajánlásokért. Reményeink szerint jövőre egy újabb cél érdekében szintén együtt ünnepelhetünk!

Hajdú Szilvia
tagintézmény-vezető

Mozsgói Általános Iskola volt tanulóinak találkozója

Temérdek emlék tolakszik ma körénk,
A múlt megszépülve tárul ismét elénk.
Nyissuk meg szívünket az emlékek előtt,
Ki-ki, feledje most, mit sorsa neki jelölt!
Tapssal köszöntsük, ha kigördül a színpad,
S ifjúságunk forgata szivárványos színt ad.
Csak játszunk! Játsszunk el újra és újra,
Éljünk önfeledten, fürödjünk a múltban!
Legyünk újra diákok, mindent elfeledve,
Mintha a régmúlt megelevenedne!
(Köszöntő vers. Elmondta Schludt Abigél)

2016. április 9-én ismételten találkozót szerveztünk. 1970-ben végeztünk a mozsgói iskolában, immár ez 46 éve volt. 10 évvel ezelőtt már találkoztunk, amire sajnos egy volt osztálytársunk (Ságodi Panni) halála figyelemztetett, hogy az élet elmúlik felettünk.

Az idén szerencsére nem ilyen esemény ösztönzött bennünket. Úgy éreztük újra elmúlt tíz év az életünkben, így a Tollár Pisti inspirált, hogy szervezzek egy összejevetelt. Örültem a felkérésnek, megtiszteltetésnek vettem és nagy izgalommal fogtam a szervezésbe.

Elérkezett a nagy nap. Tanáraink közül megtisztelt bennünket volt igazgatónk Őri Ferenc, aki már 92 éves és még jó egészségnek örvend, Puskásné Magdi néni, és az osztálytársak közül megjelentek 18-an. Meghaltak hárman, hiányoztak tizenketten. Egy perces felállással megemlékeztünk azon társainkra, tanárainkra, akik önhibájukon kívül nem lehettek ott. Nagyon megható volt, amikor régi barátok öszszetalálkoztak, régi emlékeket idéztünk fel. Voltak huncutságok és szép dolgok. Néhányan a társunkkal jelentünk meg, észrevettem, hogy ők is meghatódtak.

Külön kérésként hangzott el, hogy az 50 éves találkozót ismételten rendezzük meg. Hát rajtam nem múlik,

ha az egészségem engedi ezt – mondtam. Remélem, még találkozhatunk ilyen szép számmal, és a csoportképen még mindig szerepelhetünk.

Szeretném a segítőimnek megköszönni munkájukat, amivel megkönnyítették a dolgomat.

Ui: A jelenlévőket egy emléklappal ajándékoztuk meg. Igazi osztályfőnöki óra volt, ahol jelentettünk.

A tablót elővettük és azon azonosítottuk egymást. Vidáman, önfeledten tudtunk emlékezni. Pár órára ismét gyerekek lehettünk.

Schludt Gyuláné
Dombos Hajnalka

Húsvét előtt az óvodások a Levendula játszóházban jártak, ahol barkácsoltak, húsvéti ajándékot készítettek, tojást festettek.

Április 27-én a pécsi Harmadik Színházba mentek, ahol megnézték a Bors néni c. zenés darabot. A gyerekek nagyon élvezték, hogy őket is bevonták az előadásba.

Április 29-én anyák napi ünnepséget tartottak az óvodában. A műsor első részében közösen előadott versekkel, dalokkal köszöntötték az anyukákat és nagymamákat. A picik műsorával folytatódott az ünnepség, átadták a virágokat, ajándékaikat, majd következtek a nagyobbak — ők is köszöntötték az anyukákat, nagymamákat. A műsor végén saját kezűleg készített szendvicsekkel vendégelték meg az szüleiket, nagyszüleiket.

Május 13-án az ovisok ellátogatnak a pécsi Bóbita Bábszínházba, ahol megnézik a Torzonborz, a rabló című előadást.

Köszönetet szeretnének mondani az önkormányzatnak, hogy a kirándulások alkalmával a falu buszai elvitték, elviszik őket.

Június folyamán az iskolába induló óvodások hagyományosan kirándulásra mennek Szigetvárra.

Terveik között szerepel még az újonnan megnyíló pécsi állatkert meglátogatása is.

Hagymaültetés

Óvodai beíratás

Értesítjük a Tisztelt Szülőket, hogy az óvodai beíratás a Mozsgói Óvodába 2016/2017. évi nevelési évre

**2016. május 10-én (kedd) és 11-én (szerda)
8.00-16.00 óra között lesz.**

Az óvodába a 2016/2017. évre a 2013. augusztus 31-ig született gyermekek beíratása kötelező. Be lehet írni azokat a gyerekeket is, akik 2013. augusztus 31. és 2013 december 31. között születtek. Ők fokozatosan kezdenek majd az óvodát, miután 3. évüket betöltik.

A beíratáshoz szükséges okmányok:

- a gyermek TAJ kártyája
- a gyermek anyakönyvi kivonata
- a gyermek lakcímkártyája

Kántor Éva

6. MOZSGÓI KAKASFESTIVÁL

Pamuki Istvánnal Puskás Éva beszélgetett...

Puskásné Éva hosszú ideje kutatja és rendszerezi Mozsgó kultúrtörténeti örökségét. Ennek apropóján hívta el Pamuki Istvánt, aki pályája jelentős részét Mozsgón és környékén töltötte el kulturális programok szervezésével.

— Almáskeresztúri származású vagyok - kezdi élet-történetét vendégünk - itt ismerkedtem meg Lengyeltóti János bácsival... Akkor Szukits Ferenc, Csirke Ernő után Pamuki István vezette az Almáskeresztúri ifjúsági klubot. Így emlékszik vissza:

— Minden évben nagy szilveszteri bálók voltak, így volt ez 1974-ben is. Éjfél után – immár 1975-ben – János bácsi behívott minket koccintani, kaptunk 400.- Ft tiszteletdíjat. Ez akkoriban igen jó pénz volt... akkor mondta János bácsi, hogy a kultúrház kap egy új státuszt; vállalom-e? Gondolkodási időt kértem, hisz még tanultam, fél év volt vissza a szakmai vizsgáig. Közben Pásztó Mária is jelezte, hogy a könyvtárba is kellene egy ember Kántorné Sipos Mária helyére. Így kerültem Mozsgóra 1975. február 1.-én. Itt kezdtem anno, és innen megyek nyugdíjba most, persze más munkakörben – mondja mosolyogva.

Akkoriban a falvak kultúrházai, klubjai a művelődési ház szakmai irányítása alá tartoztak, irányítója Lengyeltóti János volt. István fő feladata a rendezvények szervezése, az apró-cseprő ügyek intézése volt.

— Az év fő eseménye a Juniális volt – tudjuk meg – ezt minden június harmadik hétvégéjén tartottuk, ha esett, ha fújt. Nem voltak ám ilyen körülmények, mint most! Úgy tákolunk össze minden évben egy kis színpadot, ahol néptáncegyüttesek léptek fel. Különböző játékos feladatok voltak felnőtteknek, gyerekeknek – most a zsákbanfutás jut eszembe – mesél lelkesen István – és a lepényevés – nevet – ezt Derjanecz Irénke néni sütötte minden évben.

Egy jó nagy lepény volt, belesütve pénz. Jól megkenték lekvárral, s felakasztották egy faágra, valaki engedte le, s húzkodta fel, akik benne voltak, rendszeren kikenték magukat. Az nyert, aki ráharapott a pénzre. Fél órát is ették!

Lepényevés Lengyeltóti Jánossal

Kakasütés

Időben és gondolatban visszább tekintünk:

— A Zselici túrát Almáskeresztúrról indítottuk, Mozsgó volt a célállomás. Az út gyönyörű természeti környezetben egy szép völgyben vezetett, erdővel körülölelve. Évente szerveztünk ide egy teljes napos programot. Jöttek csertői, mozsgói, szulimáni fiatalok, de ellátogattak hozzánk Szigetvárról és Pécsről is. Játékos vetélkedők, tábortűz, szalonnasütés zárta a túrát. A járási KISZ figyelgette, hol milyen mozgólódások vannak. Kitalálták, hogy legyen járási szintű rendszeres program, ám politikai színezetet kellett hozzárendelni, így lett végül Zselici Győzelemtúra. A kijelölt útvonalon 5 fős csoportokban haladtak a résztvevők. A végállomás a mozsgói focipálya volt, itt már ment a főzőverseny. Ez az ötlet ájtott a Juniálisra is.

— **Beszéljessünk a kakasütésről - kéri Éva.**

— A Juniális fő attrakciója a kakasütés, a lepényevés, a rúdmászás, az ügyességi játékok voltak. A kakasütés Almáskeresztúron is szokás volt búcsúkor – említi meg István, a környékbeli falvak kedvenc időtöltéséhez tartozott. A kakast beásták a földbe, csak a feje volt kint. 1932-től fazekat, majd

cserepet raktak le — ezt Lengyeltóti János bácsi írásaiból tudjuk. Aztán Almáskeresztúron elmaradt a búcsú is... mi még próbálkoztunk sátrasokat hívni, kakasütést szervezni....

— A Juniális egész napos, laza program volt. Rendeztünk focimeccset, még a fiatalok és öregfiúk is kiálltak egymás ellen, és a mozsgói csapat hivatalos mérkőzése is ezen a pályán volt. Zengővárkonytól Barcsig jöttek a néptáncosok - akkor a technikát nehéz volt megoldani — nem volt lent áram...

— Örülök, hogy ilyen gyönyörű szépen kitalálják maguk ezeket a dolgokat- mondja elismerően Éva felé — kezdi kinőni magát országos rendezvénné.

— **Annyira élő most is a kakasütés szokása. Élvezik, játsszák...**

— Akik nagyon értették, azokat a végére hagytuk, ne rontsák el a játékot. Volt, akinek különös érzéke volt a kakasütéshez, pl. Szijártó Laci bácsinak. Hiszen ha leütötték a kakast, pontosabban, ha eltalálták a cserepet, a játék befejeződött.

Este a bál zárta a programot a kultúrházban. A hangosítás miatt ide kellett hozni a bált.

— **Hányan voltak a rendezvényeken, gondolok itt a Zselici túrára is?**

— Rengetegen: Szigetvárról, Pécsről, Szentlőrincről és környékéről. Dugig volt a pálya és környéke, de ha a kultúrházban volt a program, oda is sokan eljöttek. Kijöttek a brigádok buszokkal. A Zselici túrához a tsz-ek biztosították a buszokat. A tsz léte sokban segítette a programokat. Más lehetőségek voltak akkor. Almáskeresztúron egy embernek volt autója, egy-kettőnek motorbiciklije. Felültünk a biciklikre és tekertünk a bálba, vasárnaponként a klubba.

— **Más volt akkor a közösségi élet?**

— A fiatalok és az idősek körében is voltak klubok. Hétfőn nem volt tv adás, ilyenkor a választott regényt olvastam fel nekik. Volt, hogy Karinthy estét tartottunk, ha 15-en jöttek el, akkor is megtartottuk. Ma már nehéz lenne a fellépőket, előadókat kifizetni... anno volt, aki szívesen jött.

— **Milyen kulturális eseményeket szerveztek?- érdeklődik Éva.**

István tekintete a múltba réved:

— A kultúrház archív anyagára Lengyeltóti János bácsi nagy figyelmet fordított — a naptárjában minden rendezvényről minden be volt írva — ezt kellene megtalálni...

Aztán az emlékek sora árasztja el:

— Nagy élet folyt: heti rendszerességgel tartottuk az értelmiségi klubot. A tsz-nél volt szélesebb körű értelmiség, az iskolánál a fiatalabb és idősebb tanárok, Gyenis doktor úr, majd Mülner doktor is, aktív tagok voltak. Hetente volt asszonyklub, ifjúsági klub, vasárnaponként mozi előadások. Lengyeltóti János kedvence a honismereti klub volt, ami az ifjú-

sági klubban is fontos részt foglalt el, de az általános iskolások és fiatalok is részt vettek benne. Két helytörténeti szobát rendezett be. Évente vitte országháró kirándulásokra az iskolásokat és ifjúsági klubosokat. Ilyenkor János bácsi idegenvezetést tartott; rendkívül felkészült volt, nagyon jól mesélt.

A Déryné Színház előadásait évente 4-5 alkalommal láthattuk, jöttek népszerű nóta és táncdal énekesek — gomolyognak elő sorra a képek interjúalanyunkból.

— Péteri Feri bácsi, mint krónikaíró, rendszeren rögzített mindent. Takács Józsi bácsi volt a fotós — folytatja István.

— **Sok fotót őrzünk a könyvtárban. - reagál Éva.**

— **Mi volt a konkrét feladata kulturális téren?- teszi fel újabb kérdését Éva.**

— János bácsi kitalálta a keretet — voltak ismeretségei: pl. néptánc egyesületek vezetői, akiket én is megismerhettem általa. Nekem a részleteket kellett megoldanom: engedélyek beszerzése, technikai háttér megteremtése, együttesek fogadása, étkezés, oklevelek stb. Minden évben jöttek Pécsről a tanárképzőről és az orvosi egyetemről végzős hallgatók 10 napos népművészeti gyakorlatra — volt, hogy itt négyen is voltak...! Ők is aktívan részt vettek a teendőkben.

— **Mennyi időt töltött el Lengyeltóti János munkatársaként?**

— Két évet dolgoztam mellette, aztán később engem elszippantott a KISZ. Volt, hogy 200 fős Országos Honismereti Konferencián vettünk részt, nyári kirándulásokat szerveztünk az ifjúsági klubbal és asszonyklubbal.... leszerveztem a buszt, Szigetvárra mentem gázolaj jegyekért — annak a kornak a problémái ma már nincsenek!

Annyi dologra kellett figyelnem, hogy volt, amit elfelejtettem. János bácsi mindig mondta: „Pityukám, írd föl!”- mesél tovább nevetve István. „Hiába írom föl, elfelejtem megnézni.” „A rosseb a pofádat!”- mondta mindig János bácsi. Élmény volt Vele dolgozni. Tőle annyi minden eszembe jut: életre szóló útmutatást kaptam, amit ma már értek: „Pityukám, egyet jegyezz meg: Fő a tartás és a humor!„

— Igazi szellemi vezére volt a falunak — az informális vezető egyértelműen Lengyeltóti János volt! Ebben a két évben nem sokat beszélt az '56 utáni eseményekről, inkább a II.világháború utánról, a hadifogságról, amit „keleti tanfolyam”-nak nevezett.

Elmesélek egy történetet róla: János bácsi tudta, hogy ő milyen, csak nem tudta, hogy én is ilyen vagyok, és rám bízta a pénzügyeket. Egyszer, karácsony másodnapján megjelent nálunk, Almáskeresztúron egy iratköteggel a hóna alatt. „Nagy baj van Pityukám! Nem stimmel a pénztárkönyv”. „Az nem lehet János bácsi, rendszeren megcsináltam.” „De, gyere nézd meg, 1 Ft nem stimmel”- nevetett.

Hát ez volt a fedő sztori, hogy találkozunk és kocinthatunk egyet.

— Minden napunk a „reggeli purpallé”-val kezdődött, amikor a kávé mellett megbeszéltük a munkatársakkal, hogy aznap mi, meg hogyan lesz. Voltak üres napok is, de azért mindig volt valami.

— Megyeszerte ismert volt a mozsgói-, az almáskeresztúri- és a szulimáni ifjúsági klub, — mind kiváló ifjúsági klub lett!

— A Megyei Népművelési Tanácsadó vonalon egy hetes rendezvénysorozatot szerveztünk, ez volt a szovjet-magyar KISZ találkozó. Vastag forgatókönyvet írtam róla, de mára eltűnt.

— A Baranya Megyei Tokiói Nemzetközi Bábfesztiválról van egy történetem: A Japán Kommunista Pártnak volt ez a támogatott együttese. Az előadást követően az ifjúsági klubban rendeztünk állófogadást. Jó hangulat kerekedett, énekeltünk. Egyszer csak az egész japán csapat elkezdte énekelni az Internacionálét. János bácsi befeszült, de nem szólhatott semmit. 7 évre félretették a semmiért a szocializmusban. Ó, és most jut eszembe, hogy pont 7 évet dolgozott pluszban, így 67 évesen ment nyugdíjba.

— Még egy történet jut eszembe: Cseh Mária is járt nálunk, ifj. Torgyán József kísértte el. Akkor kaptam ajándékba egy öngyújtót, ami nagy szó volt, bár nem dohányoztam. Villogni akartam vele és tűzzel kínáltam a vendégeket, ám az öngyújtó nem gyuladt meg. „Pityukám, ott a gyufa!”, — szólt oda János bácsi egyszerűen.

— **Lengyeltóti Jánosra helyezte a fő hangsúlyt beszélgetésünkben — állapítja meg Éva.**

— Mindent Tőle tanultam meg, amit lehet. '76-ban vettek fel a főiskolára Szombathelyre. '77-ben kezdtem el a népművelés-történelem szakot. A népművelés tantárgy oktatói mind ismerték Őt.

— Majd Szigetváron a KISZ-nél rendezvényeket szerveztem. A várban volt egyhetes program, ahova a négy legnagyobb zenekart sikerült leszerveznem. 6 évig dolgoztam itt, majd átkerültem a pártbizottságra, ahol kötelezően 3 évig a MSZMP Politikai Főiskola nappali tagozatára jártam. Itt a Kollégiumi Bizottság kultúrfelelőse lettem... nekiláttunk életet vinni a kollégiumba. Ugye, ez '84-ben volt a Politikai Főiskolán; nekiláttunk szervezni egy olyan karácsony előtti dolgot. Az ebédelő előtt volt egy aula-szerű helység — nagyon szép épület volt! Vettünk egy szép nagy karácsonyfát és feldíszítettük. Csütörtök volt, mindig pénteken mentünk haza, előző este ünnepeztünk: discoval és játékos vetélkedővel készültünk. Kitaláltam, hogy a játék fődíja egy élő kakas lesz. Nagyon nagy sikere volt! Kérdezték, hogy honnan jött az ötlet, s elmeséltem..., itt is visszaköszönt a kakasfesztivál szelleme...

1986-ban végeztem és 3 év múlva megszűnt a rendszer. Egy évet közben a megyei pártiskolában

tanítottam munkásmozgalom történetet. Az esti egyetemeken és szakosítókön kellett állami felsőfokú végzettséget szereznie annak, aki vezető beosztásba akart kerülni, így sokan érdekből és nem belső motivációból jártak ide. 1989-től '90 februárjáig MSZP, mint jogutód szervezője voltam. Aztán váltottam, '96-ig butikom volt. Majd 2002.-ig irodavezető és kampányfőnök lettem a Szigetvári járásban. Ezt követően 9 évig működtettük a Vigadót Szigetváron, ez volt a SZIKI Bt. Sok programot valósítottunk meg az önkormányzattal kötött szerződés alapján, még vendéglátást is folytattunk. A múltam miatt kipateroltak. 2004-ben kerültem Turbékba a szociális otthonba és most innen megyek nyugdíjba.

— **Sokfelé járt, sok mindenben vett részt- összegzi Puskás Éva Pamuki István életpályáját.**

— Semmit nem sajnálok. Semmi olyat nem vállaltam el, amit nem szerettem. Hívtak sokfelé tanítani... nem az, hogy nem szerettem volna, de kívülről nézve nem éreztem volna jól magam sehol.

— **Van olyan fénykép Önről, ami a múltból származik?**

— Nem is tudom....egyszer Farkasné Kocsis Márti kolléganőm talált egy régi fotót, s kitette a falára. „Találjátok ki, ki van rajta!” — szólt oda nekünk, munkatársainak. Gondolkodnom kellett, mire rájöttem, hogy én vagyok rajta- meséli nevetve.

Pamuki István jobbra

— **Felmondási idejét tölti, ennek ellenére viszi az otthon lakóit versenyekre- mondja Éva.**

— Szeretek visszajárni Mozsgóra — válaszol őszintén István — bocsá versenyre viszem őket, kedden pedig Budapestre megyünk Parlament látogatásra.

Telefonszámot cserélünk, hogy a cikket megjelenés előtt megmutathassuk. István elmosolyodik:

— Napközben a kertben és a szőlőben vagyok, de majd többször ránézek a telefonomra — ígéri búcsúzóul.

Bóni Tünde

6. MOZSGÓI KAKASFESTIVÁL

A fesztiválhoz közeledve egyre jobban előtérbe kerülnek a konkrét feladatok. Olyan embereket szeretnénk bemutatni, akik már állandó résztvevői a szervezői csapatnak, akik tapasztalatukkal, lelkesedésükkel, önzetlenségükkel elkötelezettek a Mozsgói Kakasfesztivál iránt.

A szervezők a stáb csak egy része, a megvalósításban ennél sokkal többen vesznek részt, a község dolgozói, Mozsgó lakossága. A fő mozgatórugó, az egész rendezvény megálmodója persze a polgármester úr, cikksorozatunkat vele fogjuk zárni.

Sánta Róbertné Bege Amália

Elsőként, a könyvtárban dolgozó, Amállal beszélgettem.

Már az első fesztiválon, 2011-ben részt vettem a kakasfesztivál munkálataiban, akkoriban még csak segítőként, a szervezésben nem vettem részt - kezdi mondandóját.

– Akkor festették először polgármesterünk kerítését — emlékszik vissza — lóti-futi munkákat kaptam, odamentem, ahol épp szükség volt rám. A következő évben sajnos nem lehettem itt.

2013... Nekem ekkor kezdődött

el az igazi szervezői munka! Már nagyon vártam. Januárban kezdtük a készülődést... részese lehettem az egész folyamatnak, hiszen a könyvtárban dolgozom - meséli egyre lelkesebben. - Az én részem a főzőverseny volt, amit teljesen magaménak éreztem, én lettem a felelőse, elmondhattam a javaslataimat, kitalálhattam a megvalósítás menetét. Persze a döntés nem az én kezemben volt.

2013-ban még nem kakasfőző, hanem főzőverseny volt. Mindenki azt főzött, amit akart. Nem volt kialakított tűzrakó hely, mindenki letelepedett ahová

akart, hozta a saját tűzifáját, saját alapanyagait. A végeredményt a helyi zsűri döntötte el.

2014-ben már biztosítottunk kakast, tűzifát, ajándékot. Szép sorban, egymás mellé telepedtek le a versenyzők a kakasfőző versenyhez. A főzési folyamat közben megnézhatték egymás munkáját, beszélgethettek. A hattagú helyi zsűri a kasszínpadon helyezkedett el, ide hordtuk fel a kóstolókat minden egyes versenyben lévő csoporttól, negyvennél többen indultak, volt mit a zsűri elé vinni. Az ételek és a csapatok számokat kaptak, így nem lehetett tudni kinek az ételét kóstolják éppen. Bárki, aki fizetett hozzájárulást, kapott kóstolót abból az ételből, amelyikből akart. Abban az évben rengetegen vettek részt a fesztiválon: 7-8 ezren is.

2015. évben is sokan jöttek, 36 csapat nevezett szerte az országból — még Budapestről is jelentkeztek — alig hittem el, mikor előzetesen telefonon érdeklődtek! Számomra ez az év felejthetetlen! A mi részünk, amit már megszokhattunk, a főzőverseny volt. Ebben az évben már egy szakmai zsűri pontozott – szakácsok, étteremvezetők, ők Pécsről érkeztek, Kaba Lamin volt a zsűri elnöke. Senkit nem ismertem a zsűriből, egy kicsit zavarban is voltam, de le a kalappal előttük, nagyon jó volt velük dolgozni, közvetlenek, érdeklődőek voltak. Egész délelőtt figyelték a versenyzőket, nézték hogyan raknak tüzet, hogyan készítik elő az ételt, mennyire tisztán dolgoznak. Tetszett, hogy beleláthattam a zsűrizés folyamatába.

Idén is enyém a főzés része, nagyon várom! Élvezem, hogy már teljesen átlátom minden apró részletét. Szuper a csapat, mindenki tudja a dolgát, nagyon szeretünk együtt dolgozni. Ismerjük egymást, tudjuk ki milyen, számíthatunk egymásra. Egy héttel a fesztivál előtt már esténként járunk haza, olyankor nagy az izgalom bennem, hogy minden jó legyen. Szombatra megnyugszom, érzem, hogy már nem lehet baj — persze mindig jöhet közbe váratlan helyzet, de mindent megoldunk, jól tudunk együttműködni.

Én a nagyszínpadon zajló programokból majdnem mindent láttam munka mellett is, így tavaly már nem csak dolgoztam, hanem szórakoztam is. Este leültünk, beszélgettünk, ettünk, ittunk, elmeséltük a jó és a kellemetlen dolgokat is.

Az idei fesztivál előkészületeit már elkezdjük. Kitaláltuk milyen oklevelek legyenek, Kántor Évi pedig megszerkeszti, kinyomtatja. Várhatóan ugyanaz a szakmai zsűri lesz, mint tavaly. Rengeteg papírmunka is vár még ránk, nem is gondolná, aki nincs benne, hogy mennyi. Előtte biztos ott lesz majd a nagy stressz, de aznapra elmúlik. Csak legyen jó idő!!!

Még egy fontos ajándék, amit a fesztiváltól kaptam: az elsőnél még pici pontnak éreztem magam, nem láttam át a szervezés részleteit. Puskás Évának köszönhetem, aki bízott bennem, és ellátott újabb és újabb feladatokkal, rájöttem mire is vagyok képes, önbizalommal telibb lettem. Jó érzéssel tölt el, hogy sikerül elvégezni a rám osztott munkát. Ehhez természetesen nagyban hozzájárul az egyesületi tagok közötti egymást elfogadó szemléletmód, hiszen ez csapatmunka.

Kántor Éva

Évit is megkérdeztem a kakasfesztiválos élményeiről, tapasztalatairól:

2013-ban csatlakoztam a csapathoz, ebben az évben kerültem a könyvtárba. A VIP vendégek körül ténykedtem Tarlac Szilvivel és Tormási Tündével... kávé, ebédet, üdítőt kínáltunk, tanultam a folyamatot.

2014.-től Amál mellett a főzőverseny előkészítésében és lebonyolításában vettem részt. Osztottuk reggel a kellékeket, ajándékokat, vittük a zsűri (Sajgó Ferenc elnök, Gelencsér Nikolett, Molnár Terézia, Szabados Zoltán, Percz László és Győri Sándor) elé a pörköltöket és összesítettünk.

Ezen kívül az ajándékok felelőse voltam. Okleveleket szerkesztettem, a tombolasorsolás ajándékaihoz felajánlásokért telefonálgattam. Az ajándékok megrendelése is a feladataim közé tartozott. Nagyon húzós időszak előzte meg számomra a rendezvényt.

Szombat éjjel hatalmas vihar volt, hiába dolgoztunk előtte este tízig, reggel indultak a többiek összehangolni a helyszínt, visszaállítani az eredeti állapotot.

2015-ben már nem volt ennyire feszes a tempó számomra, mert korábban elkezdtük az előkészületeket.

Reggel 6 órakor kint voltunk a pályán, pakoltunk, megbeszélést tartottunk, nyolckor kiadtuk a kaka-sokat. Mindenben segítettem, amiben kellett. A színpadon Gaják Petrának továbbítottam az eredményeket és az ajándékok kiosztásában vettem részt. Egész nap mindenki mozgásban volt, ám tavaly láthattuk a nagy színpad eseményeit is. Az ovisok nagyon aranyosak voltak, ahogy táncoltak, nekem ők voltak a legkedvesebbek. Igazán a színpadról lehetett látni mekkora a tömeg.

2011 óta hatalmas fejlődésen ment keresztül a kakasfesztivál, nagyon naggyá nőtte ki magát. Modern technika, lett fedett színpad, kivetítő. A fejlődés mögött a tennivalóink is megnöttek.

Nagyon jó együtt dolgozni. Igyekszünk mindent megoldani, minden kérdésre válaszolni. Kiveszem a részem minden feladatból. Az egész napos munka végeztével, a tűzijáték után közösen megvacsorázunk, beszélgetünk. A kakasfesztivál előkészítő munkálatainak egyik része a könyvtárban folyik. Puskás Éva, Tarlac Szilvi, Tormási Tünde, Horváth Betti, Amál és jómagam sokszor éjszakáztunk, míg elkészültünk az előmunkálatokkal. Sok segítség érkezik a Mozsgóért Egyesület minden tagjától: reggeltől estig helyt állnak, kiszolgálják, népi játékosnak, takarítanak. Igazi csapatmunka! A facebookon már hirdetjük az idei fesztivált — van érdeklődés! Kit mi érdekel, vagy ki mit szeretne, megírják. Minden tőlünk telhetőt megteszünk azért, hogy vendégeink a lehető legjobban érezzék magukat.

Izgatottan várom az idei évet, nagy kihívás lesz a kétnapos program. Kicsit hűvösebb jobb lenne, mint a tavalyi nagy meleg volt.

Horváth Bernadett avagy BioBetti

A kakasfesztivál kapcsán egyeztetünk találkozót... telnek a percek, órák, egyre mélyebb témákról beszélgetünk lelkesen — a kakasfesztiválig még nem jutunk... és újra rádöbbenek, hogy beszélgetőpartnereim életének része a Mozsgói Kakasfesztivál, mely nem ragadható ki csak munkaelemként, kötelező tevékenységként.

A Bettivel való beszélgetésnek már az elején váratlanul ér, hogy Ő nem született mozsgói, mégsem tudok másként nézni Rá — igazam is van, mert a gyökerei ide nyúlnak vissza — a kakasfesztivál kapcsán sem...

A kakasfesztivál ötlete a szellemiségben érintett meg, mint a biogazdálkodás — kezdi Betti a témát.

hoz kapcsolódó gondolatait — értéket képvisel számomra. Apám Mozsgón nőtt fel, én már Pécsen születtem, de anekdotáiból ismertem a helyszíneket, ismerősek voltak az itt élők nevei. Apám Lengyeltóti Jánostól tanult rengeteg mindent, sokszor hallottam, hogy János bácsi idejében micsoda kulturális élet volt. Mivel távolabb éltünk, és a rokonsággal sem tartottuk a kapcsolatot, nem vettünk részt Mozsgó közösségi programjain. Ám egy alkalommal épp eljöttünk a Juniálisra, ahol láthattam a kakasütést.

2010. őszén költöztünk Mozsgóra, Jedinkára. Szakmai gyakorlatot teljesítettem a kistérségi társuláznál, így kerültem kapcsolatba a polgármester úrral és a falu életével. Megtiszteltetésnek vettem, mikor Kovács Zsolt és Puskás Éva bevont az épp kezdődő kakasfesztivál munkálataiba. Nekik köszönhetem, hogy már a legelső stábben benne voltam.

A helyszínek kialakítása volt a dolgom; a dekoráció, mi hol legyen, miért éppen ott és hogyan nézzen ki amellett, hogy praktikus is illeszkedjen az elképzelésekhez. Fantasztikusan jó volt, ahol apám felnőtt, ahol játszott, ott alkothatok. Az egész völgyet az Ő elbeszéléseiből ismertem, s ebben részt venni, értéket teremteni, meghatározó számomra. A fesztivál idejére úgy kell berendeznem a völgyet, hogy egy térré álljon össze, de a részletek önmagukban is praktikus használhatóak legyenek — a főzőhelyek, a híd, a színpad, a WC-k, a sátrak... komfortos kell legyen, megtalálhatónak kell lennie mindennek. Szeretek szénával, szalmával, fával dolgozni, építkezni, élvezem, hogy ezt itt megtehetem. Szeretek a népi játékok fejlesztésében részt venni, plakátot szerkeszteni, dekorálni...

A brigádokkal, a vezetőkkel nagyon jól tudunk együttműködni, elfogadjuk egymást. Jó ezt ezzel a csapattal csinálni, jó ennek részese lenni.

Hogy hogyan viszonyulok a kakasfesztiválhoz? Ez szerelem... tenni akarás, hogy tényleg kiszolgáljuk a rendezvényt, hogy ott legyen bármelyik eleme,

ahol legjobban szolgálja a célt, hogy a látvány, a hatás érje el azt, amit legjobban akarunk: hagyjon nyomot a résztvevőkben, hogy jó, érdekes, látványos és emlékezetes volt. Most a kétnapos változathoz kell alkalmazkodni. A tér adott, de most másképp kell kialakítani, mint eddig. Az év folyamán jártunkba-keltünkbe, ha ráakadunk egy jó ötletre, már jár is az agyunk, hogy hogyan tudjuk bealkalmazni a következő rendezvénybe, hogy nálunk is megállja a helyét. A kakasfesztivál fejben egy egész éves program.

Szilvi és Tünde

Tarlacné Szilvivel és Tormásiné Tündével közösen ülünk le beszélgetni-, mint mondják, az Ő munkájuk az évek során úgy összefonódott, hogy többnyire közösen elvégzendő feladatokat kapnak, vállalnak. Tündének az idei kakasfesztivál a negyedik, Szilvi-nek az ötödik, ahol tevékenyen részt vesz.

Szilvi kezdi a beszélgetést: 5 év alatt sokat fejlődött a helyszín, a szervezés, a rutin, a létszám, a programok színvonala. Mindig a kakasütés köré szerveződik a többi program. A kakasütés az egyesületnek köszönhetően bekerült az értéktárba, ami óriási érdem.

A szervezésben már az elejétől fogva benne vagyunk. Puskás Éva munkáját első körben egy „kis csapat” segíti, akiknek meghatározó szerep jut a rendezvény szervezésében, lebonyolításában. Mi mindig a VIP-ben voltunk. Mindent átlátunk, tudunk – biztos pontként működünk. Tudjuk minek ki a felelőse, mit hoznak az árusok, kit hová kell kísérnünk. Azon a héten reggeltől estig a kakasfesztiválért dolgozunk.

Én gyakran ingáztam a pálya és a VIP között – meséli Tünde. A tavalyi évtől akkorára nőtt ki magát a rendezvény, hogy szükségessé vált biztonsági és egészségügyi szolgálatot biztosítani, ha bármi váratlan esemény történne. Telefonos kapcsolatban vagyunk a „csapat” szinte minden tagjával, a biztonságiakkal és a parkolót felügyelő polgárőrökkel is.

A VIP a vendégek kényelmét, igényeit szolgálja - felépők, polgármesterek, meghívottak számára biztosítunk hidegtálas vagy meleg étkezést, hideg innivalót. Amíg a pályánál volt ez a részleg, addig nehezebb dolgunk volt. Most a rendezvényteremben vagyunk, így jóval egyszerűbb. Egész nap ugyanazt a színvonalat próbáljuk biztosítani – bárki bármikor belép, ugyanabban a minőségi fogadtatásban legyen része. Megtanultunk sört csapolni, de az asztalok takarítása, a söprés, a mosogatás, a terítés is a mi feladatunk – nem okoz problémát egyikünknek sem.

Mi például még nem láttunk egy koncertet sem, de közvetlen közletről találkozhattunk a fellépő vendégekkel. Általában közvetlenek, kedvesek, jókat beszélgetünk. Nagy a felelősségünk, de egyben megtiszteltetés is, hogy bemutatathatjuk a falunkat, ha érdeklődnek.

Tizenöten-húszan vagyunk, akik állandó „csapatagnak” számítunk a rendezvényen, de sok cserélődő segítő is dolgozik az előkészületeknél és a lebonyolításnál is. Szívesen tesszük, része az életünknek, lelkesek vagyunk! Mindenki van egy megadott feladata, amihez jól ért, és az az Ő felelőssége. Kap segítő embereket, de neki kell megoldania a felmerülő problémákat.

Este közös vacsora, beszélgetés mellett szűrjük le a tapasztalatokat a következő évre nézve. Fontos a folyamatos változás, alkalmazkodni kell az igényekhez, hogy a rendezvény ne legyen egysíkú.

Éva már előző évben leszervezi a fellépőket. Mikor a „nagy” dolgok el vannak döntve, akkor jön a mi „kis csapatunk”. Két hónappal a fesztivál előtt már szinte hetente találkozunk, átbeszéljük a feladatokat. Az utolsó hét nagyon fárasztó – takarítunk, kapálunk, függönyt varratunk, berendezünk. Ha kell, otthonról hozunk virágot – pl. muskátlit – a díszítéshez, anyagot a berendezéshez.

A fellépő vendégeink sokszor meglepődnek, — autóznak a kietlen tájon, egy kis falusi éneklésre készlődve —, és ideérve meglátják a tömeget, akik Őket várják. Gyakran dicsérik Mozsgó szépségét és érdeklődnek a falu és a kakasfesztivál története iránt. Olyanra is gyakran volt példa, hogy beszélgetünk, űk fellépnek, majd visszajönnek hozzánk folytatni a társalgást - meséli Tünde.

Estére nagyon elfáradunk, fogadkozunk, hogy másnap sokáig alszunk... reggel 6-kor azonban már a pályát takarítjuk, s ahogy körbepillantunk, látjuk, hogy minden csapattag megérkezett és teszi a dolgát. A rendrakás jó pár napig eltart – ez is óriási feladat. Társadalmi munkában tesszük, nagyon szeretjük csinálni.

Szilvi veszi át a szót: egy országos konferencián voltam, és amikor regisztráltam, s látták, hogy Mozsgóról jöttem, rögtön tudták, hogy nálunk van a kakasfesztivál. Ugyanígy a hétvégi népi játékokon is megismernek minket és kérdeznak a fesztiválról. A hírünk már Erdélybe is elért, és országosan is sokszor halljuk, hogy Mozsgót összekötik a kakasfesztivállal – ez is jó érzés.

Van egy olyan délután, amikor a tapasztalatainkat összegezzük, szívesen hallgatjuk egymás élményeit, beszámolóit. Nagyon fontos számunkra a

színvonal, ez nem laposodhat el. Ha kirándulni megyünk, és új ötletet látunk, máris jár az agyunk, hogyan tudjuk adaptálni, „Mozsgóssá” tenni a látottakat.

Mindannyian szívvel – lélekkel csináljuk, pozitív élmény, hogy teszünk a falunkért, önmagunkért. A kakasfesztivál nagy tömegeket vonz, ez a rendezvény már nem csak a MOZSGÓIAKRÓL szól – tavaly dőbbenet volt a rendezvényterem lépcsőjéről lenézni.... közel 10 ezer ember látványa lenyűgözött. Országos szintre értünk.

Tormási Tünde, Puskás Éva, Tarlac Szilvi

A társainkkal igazi bizalmi kapcsolatban dolgozunk – ez a munkánk alapja, ezért tudunk megbirkózni minden problémával. Feltétel nélkül megbízunk egymás döntéseiben, és ha gond van, nem kérdés, hogy megoldjuk – hisz ha egy csapat áll mellettünk, akkor nem létezik megoldhatatlan feladat. Egy célért dolgozunk egymást támogatva. Nincs alá – fölé rendelt viszony, feladat van, amit meg kell oldani és azé a döntés, aki eredetileg vállalta az adott területet, de segítjük, ha szüksége van rá. A mellérendelt viszonyulás már Évától is így indul. Éva mára megbízik bennünk – de ez nem volt mindig így. Előbb bizonyítani kell, dolgozni és alkalmazkodni.

Tünde Szilvire néz: tudjuk egymás gondolatát, 17 éve csiszolódunk munkatársként, mindenhová együtt hívnak bennünket. Az sem elhanyagolható erőforrás, hogy a családjaink is támogatnak – tudják, hogy szeretjük csinálni, fel sem merül bennük, hogy visszafogjanak, sőt, ha kell, biztatnak. Ezt Szilvi is megerősíti.

Ezúton üzenjük községünk lakóinak, jöjjenek a „felkínált” rendezvényekre és legyenek büszkék, hogy nálunk ennyi program elérhető.

Bóni Tünde

Mesél a Krónika

Rovatunk szerkesztésekor Feri bácsi írásait, összegyűjtött dokumentumait, képeit hívjuk segítségül. Kérjük, csemegézzenek velünk!

Kántor Éva

**40 évvel ezelőtt májusban
1976. május 15.**

„Májusi vidám est” címmel műsor volt a művelődési házban. Az est keretében Mezei József megyei népművelődési tanács vezetője átadta az 1976. évi „ARANY KOSZORÚS IFJUSÁG KLUB” díjat.

APRÓHIRDETÉS

Kiskutyák elvihetők

Nagy testű szelíd háromnegyed éves kiskutyák ingyen elvihetők.

Tel.: 73/344-082; 30/757-54445

Győri Sándor

Palánta eladó

Paradicsompalánta eladó fóliából (paplaknál) 25 Ft/szál május 10-től minden nap 9:00-12:00-ig.

Tojóhibrid

18 hetes tojóhibrid megrendelhető az alábbi telefonszámon 20/311-5787

Osztopányi Jenő

Kiscicák gazdit keresnek

4 hét múlva 2 kiscica ingyen elvihető.

Tel.: 70/453-4362

AMI A TÖRTÉNELEMKÖNYVEKBŐL KIMARADT (Értesítjük T. Olvasóinkat, helyhiány miatt az írás nem került be a májusi lapszámba.)

**IX. Porovica Kupa
Mozsgó**

**Sakk és asztalitenisz
versenyek**

2016. május 7-én

**Helyszínek:
Asztalitenisz a Művelődési Házban
Sakk az Iskolában**

SZENTMISE REND

május 14. szombat 17:00 óra

május 21. szombat 17:00 óra

május 28. szombat 17:00 óra

június 04. szombat 17:00 óra

június 12. vasárnap 11:00 óra

Kérjük támogassa munkánkat!

ADÓ 1%

Adószám: 18215072-1-02

Baranya Pannónia M. II. o. ffi felnőtt 2015/2016. évad tavaszi fordulói

Április hónapban felnőtt focicsapatunk két fontos mérkőzést is megnyert. A Megyei Kupában Szigetvár ellen játszottak. A rossz idő ellenére közel 70-en nézték végig a meccset, ahol 2 : 0 győzelmet arattak a mieink. A múlt hétvégén pedig Harkány város ellen is győzni tudtak.

Áprilisi mérkőzések

25. forduló 2016.04.16. (szombat)
Mozsgó – Bicsérd 6 – 2
Góllövők: Szabó Gergő (2), Szili Péter, Hegyháti József, Horváth Benjamin, Kiss Máté
26. forduló 2016.04.23. (szombat)
Lovászhetyén – Mozsgó 2 - 0
27. forduló 2016.04.30. (szombat)
Mozsgó – Harkány 1 – 0
Góllövő: Benkő István

Májusi mérkőzések

28. forduló 2016.05.08. (vasárnap) 16:00
Vajszló - Mozsgó
29. forduló 2016.05.14. (szombat) 17:00
Mozsgó - Himesháza
30. forduló 2016.05.22. (vasárnap) 17:30
Véménd - Mozsgó
31. forduló 2016.05.28. (szombat) 17:30
Mozsgó - Lánycsók

Júniusi mérkőzések

32. forduló 2016.06.05. (vasárnap) 17:30
Magyarbóly - Mozsgó
33. forduló 2016.06.12. (vasárnap) 17:30
Mozsgó - Palotabozsok

Baranya Megyei Kupa

3. forduló 2016.04.27. (szerda)
Mozsgó – Szigetvár 2 – 0
Góllövő: Szabó Gergő (2)
4. forduló 2016.05.11. (szerda) 17:30
Mozsgó – Bóly

Baranya megyei II. osztály férfi U19 A csoport 2015/2016. évad tavaszi fordulói

Megye II. U19 13-14 hely

1. forduló 2016.04.16. (szombat)
Pellérd - Mozsgó 3 - 0
2. forduló 2016.05.07. (szombat) 10:00
Véménd - Mozsgó
3. forduló 2016.05.15. (vasárnap) 10:00
Mozsgó – Magyarbóly
4. forduló 2016.05.21. (szombat) 10:00
Mozsgó – Véménd
5. forduló 2016.05.29. (vasárnap) 10:00
Lovászhetyén - Mozsgó
6. forduló 2016.06.04. (szombat) 10:00
Magyarbóly - Mozsgó

Pótmérkőzés

- 2016.04.24. (vasárnap)
Mozsgó – Lovászhetyén 5 – 2
Góllövők: Konczer Mátyás (3), ifj. Fekete Zoltán (2)

Kántor Éva

MOZSGÓ – Mozsgó Község Önkormányzatának információs lapja

A lap alapítója Mozsgó Község Önkormányzata. Mozsgó, Batthyány u. 15.; Felelős kiadó: Kovács Zsolt polgármester;
Kiadó és Szerkesztőség: Községi Könyvtár, Mozsgó, Batthyány u. 13.; Felelős szerkesztő: Puskásné Horváth Éva;
Szerkesztő: Bege Amália, Kántor Éva, Kiadványterv: Neiczter-Győri Zsuzsi;
Telefon: +36 (73) 344-060; +36 (20) 329-0590 E-mail: mozsgokonyvtar@gmail.com ISSN 2062-35, online ISSN 2062-7254